

RUTES PELS ENTORNS DEL VEÏNAT DE PINS

Punt de sortida: veïnat de Pins

ITINERARIS EN BICICLETA

2 Ruta pel veïnat de Pins

Recorregut: 10,29 km

Temps: 3 h i 30 min

Desnivell: 215 m

Llocs a destacar:

Pi de l'Espinal, font del llorer

El recorregut comença a l'entrada de les Ginesteres. A mà dreta hi ha una baixada que desemboca a la riera de Riudemeia, (hi trobem un plafó en el que s'especifiquen les rutes que podem realitzar).

Començem la ruta per la riera Riudemeia en sentit nord.

Agafem la riera de Riudemeia, a la nostra esquerra, per un petit corriol, i passem per sota de dos ponts. Seguim el llit de la riera de Pins fins trobar una pista que ens enfila a la dreta, als camps de Can Pins.

Deixem els conreus i seguim recte, travessant un torrentet empedrat. Després de 150 metres arribem a l'entrada del Bell Racó. Aquí girem a l'esquerra i, després de travessar la riera de Riudemeia, girem a la dreta per seguir-la en paral·lel cap amunt.

Just passada una pista a la dreta que baixa al llit de la riera, agafem un corriol de cara, enmig dels pins, que també baixa a la riera, que travessem per enfilarnos per una pista que va seguint sempre el sot de la Gallega, ignorant les altres pistes o corriols.

Després d'una forta pujada, deixem el llit del torrent per agafar una pista a l'esquerra. Als 50 m trobem dues pistes de front, i agafem la de la dreta, en pujada.

Prenem un corriol a la dreta. A 250 metres trobem una cruïlla i agafem el corriol de la dreta, que segueix pujant pel bosc.

Prenem el corriol de l'esquerra (el de la dreta té un fort desnivell i arrels que dificulten el pas). A 50 metres baixem un marge a l'esquerra i seguim el corriol.

Sortim a una plana descoberta. Seguim un corriol que surt davant nostre, a l'altre extrem. Sortim a una pista que s'acaba amb un cademat. Aquí hi ha una pista ampla, que travessem per baixar per un caminet fins a la carretera 1415, al coll de Parpers (300 m). La travessem i agafem el carrer de la dreta, que puja a les primeres cases de l'urbanització. Poc després l'asfalt dona pas a la sorra.

Aquí tenim l'opció de deixar la pista principal, molt transitada, i agafar la de la dreta,

que entra al bosc i es converteix en corriol. Seguim sempre en la mateixa direcció, en lleugera baixada, fins que tornem a sortir a la pista principal.

Trobem l'Espinal, una masia en runes. Passem la cadena de la dreta i baixem per un corriol que passa pel costat del safareig.

Arribem a una triple cruïlla, i agafem el corriol de la dreta, de baixada.

Just enmig d'un revolt a l'esquerra, en fort desnivell i en terreny trencat, tenim l'opció d'agafar el corriol de la dreta, que ens porta en 150 metres a la font del Llorer.

Sortim a una pista, que prenem de baixada, i a 150 metres la deixem per agafar un corriol de baixada a l'esquerra, que ens porta a la carretera. Passem el pont i tornem a agafar una pista a l'esquerra, que al principi té unes grans pedres per impedir el pas de vehicles. La pista es converteix en corriol i hem de seguir-la, de pujada, zigzaguejant (ignorem els altres corriols).

A l'inici de la baixada trobem tres corriols, i agafem el de l'esquerra. A 200 metres agafem el corriol de l'esquerra en lleugera pujada.

Trobem una cruïlla i prenem el camí de la dreta, de baixada.

Sortim a la carretera 1415. La prenem de pujada, pel voral, fins que trobem un senyal que adverteix de la circulació de bicicletes, i aquí agafem un corriol a l'esquerra, just passada la tanca protectora de la carretera. És un corriol poc definit, que primer segueix el sentit de la carretera fins que, en trobar uns prats a l'esquerra, a sota de nosaltres, baixa i els travessa, per seguir a l'esquerra de baixada un cop s'acaben.

Poc després de passar sota el viaducte de la C-60, de baixada, veiem un cartell que indica 'camí del Bell Racó', i aquí agafem una pista que entra als conreus de Can Pins, gairebé de front. Seguim la pista que envolta els camps, deixant-los sempre a l'esquerra. En aquest punt ja som al camí que havíem agafat de pujada, i l'anem desfent. Un cop hem passat sota el viaducte de la C-60, en lloc de tornar per la pista del costat de la riera, tornem per la que deixa la C-60 a la dreta, que primer és asfaltada, i passem pel costat d'imponents masies com Can Comalada o Can Cabanyes.

A l'alçada de Can Bellatriu (cartell), agafem la pista de la dreta que passa sota la C-60 i que, un cop travessada la carretera, torna al semàfor de la ronda Exterior. Travessem la ronda de Llevant i agafem el lateral cap a l'esquerra, per girar a la dreta pel carrer Joan XXIII, fins a sortir a l'avinguda Puig i Cadafalch, que a la dreta ens tornaria a la plaça Nova i, a l'esquerra, a l'aparcament del camp de futbol.

ITINERARIS DE MUNTANYA

2 Ruta del xaragall de l'Espinal a la via de Parpers

Recorregut: 9,93 km

Temps: 3 h i 15 min

Desnivell: 230

Llocs a destacar:

Font dels Àlbers d'en Javà, font del Llorer, pi de l'Espinal, via de Parpers.

El recorregut comença a l'entrada de Les Ginesteres. A mà dreta hi ha una baixada que desemboca a la riera de Riudemeia, (hi trobem un plafó on estan les rutes que podem realitzar).

Començem la ruta per la riera Riudemeia en sentit Nord.

A la dreta veiem l'accés a la vall de l'Espinal amb el pas barrat per dues grans roques. El corriol que seguim en direcció nord va per l'esquerra de la vall en el sentit de la marxa i amb el torrent de l'Espinal a la dreta, amb la vall atalaiada. Durant el recorregut, anirem trobant peus d'una planta no gaire comuna, els joncs.

A la cruïlla, girem cap a la dreta, i anem a buscar un túnel en volta de canó que és força interessant i que, de fet, és un petit pont de la carretera C-1415c.

Just passat el túnel, veiem a la dreta un fals corriol que s'enfila per un marge, i que no és altra cosa que un pas de motos sota les línies elèctriques.

Una mica més endavant, a la cruïlla, ignorem el corriol de l'esquerra i agafem el de la dreta, que inicia una forta pujada en direcció nord-est.

Troblem una pista que seguim cap a l'esquerra en direcció nord. Uns 100 metres més endavant trobem les ruïnes d'una barraca de vinya.

En aquesta cruïlla, continuem per la pista principal amunt.

A la cruïlla de pistes, nosaltres seguim la de l'esquerra. Un tram més amunt trobem una cisterna amb les restes d'una altra barraca poc visible, i seguim amunt en direcció nord-nord-est.

Troblem una cruïlla i una cadena, i arribem a una pista carenera que és a la vegada tallafocs, ja que paral·lelament hi ha una línia elèctrica. Seguim amunt i a l'esquerra en direcció nord.

Girem a la dreta, ja que si no pujàriem pel tallafocs de protecció de la línia. Seguim la pista flanquejada per alzines, que és ombrívola i molt agradable.

Entronquem amb una nova pista, que a la dreta ens portaria cap a Dosrius; nosaltres, però, seguim cap a l'esquerra, en direcció nord-oest.

A la dreta, a la pista que porta a Can Ribot, hi ha un cable que limita el pas de vehicles; nosaltres agafem el camí de l'esquerra, que està poc fressat. A partir d'aquest punt el recorregut és sempre pel camí de desembosc, ample i ben marcat malgrat el poc ús.

A l'esquerra deixem el camí de manteniment de la línia elèctrica i de desembosc.

Som a la cruïlla, i al davant i a la dreta veiem un camí amb el pas barrat, que no seguim, i que porta a Can Ribot. Nosaltres girem a l'esquerra en sobtat canvi de direcció sud-oest, tot flanquejant en baixada la part alta de la capçalera de la vall de l'Espinal. El camí, gens freqüentat, es troba en alguns trams cobert amb vegetació baixa.

Veiem un camí emboscat que gira a la dreta, que ignorem. A pocs metres en trobem un a la dreta, que tampoc seguim, i anem flanquejant en marcada baixada.

A l'esquerra, a la cruïlla, seguim el camí principal en direcció sud-sud-oest, que continua flanquejant la vall fent una marcada llaçada.

Fem atenció a la fita de pedres, i prenem l'indici del corriol a la dreta (aquesta cruïlla és a uns 70 m abans que s'acabi el camí) que, una mica embardissat i reculant en diagonal, arriba al llit del torrent de l'Espinal. A la vora, veiem uns àlbers força vells i alts.

Som al llit del xaragall, i passem en baixada pel costat dret d'un àlber amb l'escorça força rugosa i amb heures adherides. Un túnel de vegetació ens porta per l'esquerra a la part inferior d'un esquei de pedres on, en època de pluges, hi ha petit salt d'aigua. Tot seguit, el corriol, ja més evident, s'enfila al costat dret del torrent passant per l'esclatxa d'una pedra. Continua el corriol, ara ja més clar.

Font dels Àlbers d'en Javà. Des que arribem al llit del xaragall fins a la font tan sols ens separen uns 50 metres. De fet, si parem l'orella, sentirem l'aigua de la font a la dreta del torrent. Veiem, però, uns metres abans d'arribar-hi, un corriol a la dreta que s'enfila damunt la roca on hi ha el nom de la font fet en rajola catalana del segle XVII (imitació). Per aquest camí sortim d'aquest indret acollidor.

A la cruïlla, el corriol desemboca en un antic camí (hi ha una fita), actualment força cobert de vegetació, que prenem avall en direcció sud-sud-oest.

En una cruïlla, connectem amb una pista principal abandonada (amb accés restringit als vehicles), que seguim avall en sentit sud.

Recorrem pocs metres d'aquesta pista, la deixem i agafem un corriol a la dreta que s'enfila per darrere d'una roca característica.

En aquesta nova cruïlla, seguim el corriol del davant (hi passarem novament quan tornem de la font).

Per arribar a la font del Llorer, trobem primer una bifurcació que no considerem, i seguim per l'esquerra en lleugera baixada, fins que trobem uns pedrissos enmig d'unes alzines. Un cop visitada la font, reculem fins al punt anterior .

Retroblem el corriol principal, el seguim amunt en direcció inicial nord i, més endavant, en direcció oest.

Arribem a un encreuament, veiem tres camins, ignorem el de la dreta i el de davant, que puja fort, i girem cap a l'esquerra planejant en direcció oest.

Troblem el pla i la casa de l'Espinal, passem sota una línia elèctrica i sortim en una pista principal molt ampla, que seguim cap a l'esquerra en direcció oest-sud-oest.

Ens mantenim sempre al costat esquerre d'aquesta pista, i ignorem aquesta primera cruïlla a l'esquerra i ben marcada.

Ara sí: a 40 metres de la cruïlla anterior, agafem el camí de l'esquerra al davant, que entra dins el bosc planejant inicialment en direcció sud.

Travessem per sota d'una línia elèctrica.

Deixem aquest camí i girem a l'esquerra per un corriol en baixada i que va a trobar la carretera. Seguim per una zona esclarissada per on passa la canalització del gas. Una mica més avall, en un petit replà, girem a la dreta per trobar la carretera.

Anar amb compte amb el pas de vehicles, travessem la carretera i caminem cap amunt en direcció oest a uns 200 m.

Veiem a l'esquerra un camí amb una cadena; és el que dóna accés a la Via Romana de Parpers. Al principi és aixaragallat i amb una colla de blocs de pedra escampats. Tot seguit, i uns 150 metres més avall, veiem els primers murs de la via romana (respecteu les obres de consolidació de 2006).

Troblem un trencall que es despenja per la dreta que ignorem, i seguim la Via Romana.

Travessem el pont romà, i seguim per la Via Romana avall fins a trobar una canalització del gas.

Deixem la Via Romana i girem a la dreta per un corriol que, en baixada, segueix durant un curt tram la canalització del gas.

SENDERSARGENTONA

Deixem la clariana per on passa el tub del gas i girem a la dreta per un camí que, planejant, surt a un torrent.

Arribem al torrent que a la vegada fa de camí, i girem a l'esquerra avall.

A la cruïlla, seguim avall en direcció sud-est

A tocar de la cruïlla anterior, arribem al llit de la riera d'Ameia, que seguim durant un curt tram fins que veiem un corriol que surt per la dreta i que seguim.

Al mateix temps, arribem a la pista que porta a la capçalera de la vall de Riudemeia, i seguim avall en direcció nord-est

Can Navas (anomenat Bell Racó): després de creuar un gual veiem, a l'esquerra, l'entrada al Bell Racó. Tot seguit arribem a la riera de Riudemeia i baixem a la riera fins el punt d'inici

Arribem al punt de sortida.

4 Ruta de la vall de Riudemeia i retorn pel turó d'Aquença.

Recorregut: 8,43 km

Temps: 2h i 40 min

Desnivell: 250 m

Llocs a destacar:

Font dels avellaners de Can Boringues de Baix, pi de Can Riudemeia.

El recorregut comença a l'entrada de Les Ginesteres. A mà dreta hi ha una baixada que desemboca a la riera de Riudemeia, (hi trobem un plafó en el que es poden consultar les rutes que podem realitzar).

Començem la ruta per la riera Riudemeia en sentit Nord.

Al final de la riera, trobem un pas barrat, aquest l'ignorem. Seguim el camí de l'esquerra i tot seguit a mà dreta ens apareix, el notable edifici de Can Navas, avui restaurant Bell Racó.

Passem al costat del mas anomenat Can Boringues, que ens queda a l'esquerra de la pista i enlairat en un turonet.

A la cruïlla, la pista s'eixampla fent una petita placeta. Al davant, una cadena barra el pas a una pista que s'enlaira i que cal ignorar. Continuem per la pista que avança planera al costat dret fent un revolt.

Can Riudemeia. Deixem el camí principal que mena a la casa i agafem un antic camí que surt davant nostre al costat d'un gran pi i que passa pel costat de l'antic mas. El

SENDERSARGENTONA

camí esdevé ben aviat corriol. Deixem un trencall a la dreta, seguim el corriol fins a connectar amb una pista que trobem després d'haver passat damunt d'un pi entravessat al camí.

Connectem amb una pista que hem de seguir a la dreta, i deixem un camí que surt davant nostre.

En una cruïlla, just on hi ha una tapa de clavegueram al mig de la pista, neix, a l'esquerra i en pujada, un corriol, que agafem, i deixem la pista que seguïem.

Troblem una cruïlla amb el camí fent revolt, després d'haver deixat uns metres abans un petit corriol que baixa a l'esquerra. Ignorem el camí recte que s'enfila i agafem el més planer de la dreta, que aviat esdevé un corriol molt agradable.

Cruïlla amb una pista a una clariana del bosc. Deixem el revolt que puja per l'esquerra i seguim pel camí planer que tenim al davant; 100 metres més endavant ignorem un trencall que trobem al costat dret.

Cruïlla. Després d'un tros de camí cobert d'alzines, en una zona més esclarissada i després d'un repetjò, deixem el camí que seguïem i agafem un trencall a l'esquerra que ens acosta al turó d'Aquença. Aquest caminet, després de dos revolts inicials, esdevé ben aviat un corriol.

Després d'un pi tombat al camí s'arriba a un petit replà sense arbres. Davant nostre i damunt del marge apareix un corriol que en pocs minuts ens acostaria al turó d'Aquença, un cim no gaire alt però amb una bona vista d'Òrrius. Nosaltres, però, no pujarem. Deixem, doncs, el corriol i agafem un de més planer que s'intueix davant nostre. Més endavant, ignorem un rastre de corriol a la dreta i després un camí que baixa per l'esquerra fent un revolt, i seguim recte el corriol al costat de la carena.

El corriol que seguïem s'enfila per un petit marge i es fica dins el bosquet de vegetació baixa a tocar de la carena.

A la cruïlla, seguim el camí recte de la carena i deixem un camí que surt a mà dreta i un corriol que, al costat d'unes pedres, baixa pel costat esquerre.

Dipòsit d'aigua de la urbanització Can Cabot. Una mica més avall deixem un camí a l'esquerra i seguim recte per un camí que passa just per darrere de les cases de la urbanització Les Ginesteres (en algun tram, el camí esdevé corriol).

Pugem un turonet i hi trobem una torre elèctrica. El baixem per l'altre costat, sempre per darrere de les cases.

S'han acabat les tanques de les cases i entrem en un bosc d'alzines. Ara cal baixar, tot seguit, a la dreta cap a un corriol situat just al costat d'un revolt del carrer de

l'urbanització.

A la cruïlla, deixem el camí immediat de l'esquerra i anem a cercar un camí sota el marge que tenim al davant i que baixa per l'esquerra cap a la riera.

Retrobem la pista inicial, que segueix la riera de Riudemeia, i continuem cap a baix fins el punt d'inici.